



JUSTITSMINISTERIET

Administrationsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Afsendt med
E-Post /

Dato: 15 OKT. 2010
Kontor: Økonomikontoret
Sagsbeh: Janus Rønholdt Hansen
Sagsnr.: 2010-0030-0114
Dok.: 16316

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1638 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 1. oktober 2010.


Lars Barfoed


Barbara Bertelsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1638 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes oversende sit talepapir fra samrådet den 30. september 2010 om politistillinger til operativt politiarbejde.”

Svar:

Der vedlægges det udkast til talepapir, som dannede grundlag for justitsministerens besvarelse den 30. september 2010 af samrådsspørgsmål BZ fra Folketingets Retsudvalg.

UDKAST TIL TALE
til brug ved besvarelsen af samrådsspørgsmål BZ
fra Folketingets Retsudvalg torsdag den 30. september

Spørgsmål BZ:

"Ministeren bedes redegøre for, hvorledes regeringen vil nå målet om, at der "i 2011 vil være frigjort i alt 800 betjente til operativt politiarbejde", jf. finanslovsforslaget for 2011, henset til at spørgeren har fået det indtryk, at dette mål ikke længere af justitsministeren blev anset for realistisk."

Svar:

1. Jeg er meget glad for at få denne lejlighed til at adressere det her vigtige emne og få ryddet den tvivl af vejen, som medieomtalen for en måneds tid siden kunne give anledning til.

Som rigspolitichefen også har sagt det meget klart i pressen, så når politiet målet om, at der i 2011 skal være frigjort 800 politiårsværk til operativt arbejde.

Jeg er derfor ked af, hvis spørgeren har fået det indtryk, at jeg ikke længere skulle anse målet for realistisk. Det hviler i givet fald på en misforståelse.

Der er ikke rykket ved målet om at frigøre ressourcer til operativt politiarbejde med henblik på at opnå en bedre borgerbetjening.

Det, der har været spørgsmålet, er derimod, hvordan denne frigørelse dokumenteres mest retvisende.

2. Frigørelsen af de 800 årsværk til operativt politiarbejde er som bekendt et centralt mål med politireformen.

Med reformen skal politiet således effektiviseres, så resultaterne forbedres svarende til, at der var 800 flere operative politiårsværk til at løse opgaverne.

Hovedparten af denne frigørelse sker gennem beredskabsreformen. Andre dele sker gennem ledelsesreformen og de administrative sammenlægninger i kredsene.

Som det fremgår af udmøntningsplanen til flerårsaftalen for 2007-2010, forventes den samlede realisering af de 800 årsværk nået i 2011.

3. Da forligspartiernes indgik aftalen om *gennemførelse af politireformen og styrkelse af politiindsatsen* i november 2008, blev det aftalt at iværksætte en analyse, som skulle medvirke

til at understøtte implementeringen af politireformen. Formålet med analysen var bl.a. at bidrage til at understøtte realiseringen af målet om at frigøre ressourcer til operativt politiarbejde svarende til 800 politiårsværk.

Analysen blev gennemført af konsulentfirmaet the Boston Consulting Group – også kaldet BCG – der i september 2009 afsluttede rapporten "*Understøttelse af politireformens implementering*".

4. I rapporten konkluderer BCG, at politiet i 2008 har frigjort 175-200 årsværk svarende til det forudsatte i udmøntningsplanen for flerårsaftalen.

BCG anfører samtidig, at det dog kun er en del af de frigjorte årsværk, som kan aflæses på tidsforbruget på de såkaldte "operative" tidskonti i politiets tidsregistreringssystem, POLTID. Resten af frigørelsen er realiseret gennem en reduktion i antallet af ledere og stordriftsfordele som følge af beredskabsreformen.

I forlængelse heraf konkluderer BCG – og jeg citerer – "*at årsværksmålinger på "operative" konti ikke er en retvisende måde at opgøre politireformens egentlige effekter, og at man ikke kan forvente, at en realisering af de 800 årsværk til fulde vil kunne måles som en forøgelse på "operative" tidskonti.*"

En del af de 800 årsværk realiseres altså gennem effektiviseringer og produktivitetsstigninger også inden for politiets ope-

rative enheder. Og denne form for frigørelse kan naturligvis ikke aflæses som en simpel forskydning i tidsforbruget fra "ikke-operative" tidskonti til "operative" tidskonti i POLTID.

Derfor anbefaler BCG – og jeg citerer igen – *"en mere nuanceret målemetode, hvor der i højere grad lægges vægt på produktivitetsfremgang end på forøgelse af medgået tid – altså at fokusere på, hvilke resultater politiet rent faktisk har opnået med den tilgængelige tid, snarere end at fokusere på den medgåede tid i sig selv"*.

Sagt med andre ord: Man skal måle på outputtet frem for på inputtet.

5. BCG's rapport blev udsendt til politiforligskredsen forud for det 9. opfølgingsmøde den 23. september 2009 sammen med en kort notits fra Rigspolitiet om de centrale konklusioner i rapporten.

Som det også fremgår af Rigspolitiets notits til forligskredsen, følger Rigspolitiet BCG's anbefaling *"ved fremover at have fokus på resultatsiden og ikke være bundet af et givent årsværksforbrug på bestemte tidskonti eller et bestemt styrketal"*.

6. Også statsrevisorerne har efterfølgende bakket op om den styringsform. I statsrevisorbemærkningen af 18. marts 2010 til beretningen om politireformen anføres det således, at *"statsrevisorerne finder det positivt, at Rigspolitiet vil følge BCG's*

anbefalinger og i højre grad fokusere på og styre efter resultater i stedet for at have fokus på årsværksforbrug (styrketal)”.

7. Den måde, som politiet konkret måler sine resultater på, er via politiets resultatevalueringsystem – også kaldet PRES.

PRES er skabt netop med det formål at kunne give et retvisende billede af, hvor godt og effektivt politiet samlet set er. PRES måler på både [1] hard-core nøgleresultater i forhold til responstid, opklaringsprocent osv., [2] hvordan det går på de særligt prioriterede indsatsområder og [3] de blødere områder så som bruger- og medarbejdertilfredshed.

Ifølge udmøntningsplanen for flerårsaftalen skal politiets resultater være 2 pct. bedre i 2009 og 4 pct. bedre i 2010 end før politireformen [i 2006].

PRES-resultatet fra 2009 viser, at politiets resultater samlet set var forbedret med 10 pct. sammenlignet med niveauet før reformen. Resultaterne overstiger med andre ord det opstillede mål.

Samtidig viser Rigspolitiets opgørelser for 1. halvår 2010, at der er en yderligere positiv udvikling inden for flere af nøgletallene i PRES-modellen. Opgørelserne viser bl.a.:

- at antallet af anmeldte straffelovsovertrædelser er faldet [fra ca. 192.000 i 1. halvår 2009 til ca. 187.000 anmeldelser i 1. halvår 2010]

- at der efter flere års stigning er sket et fald i antallet af anmeldelser om borgervendt kriminalitet [fra ca. 124.000 i 1. halvår 2009 til ca. 123.200 i 1. halvår 2010]
- at der er færre anmeldelser om indbrud i beboelse [fra ca. 22.000 i 1. halvår 2009 til knap 21.000 i 1. halvår 2010]
- at responstiden er faldet yderligere [med 36 sekunder fra 9 minutter og 32 sekunder i 1. halvår 2009 til 8 minutter og 56 sekunder i 1. halvår 2010]

8. Ligesom statsrevisorerne er jeg stor tilhænger af, at politiet måles på resultaterne i stedet for på tidsforbruget og styrketallet. Det er den eneste moderne og rationelle måde at måle politiet – og alle andre organisationer – på. Og det giver langt det bedste styringsgrundlag.

Nu skal vi jo snart til at forhandle en ny flerårsaftale for politiet og anklagemyndigheden. Der vil min tilgang være, at et moderne og omstillingsparat politi må have et så fleksibelt styringsgrundlag som muligt, så indsatsen løbende kan tilpasses til de konkrete udfordringer – og dermed til at give konkrete resultater.

En afgørende forudsætning for dét er at fokusere nuanceret på opgaveløsningen og resultaterne frem for mekanisk på årsværk og styrketal, der intet siger om kvaliteten af politiets arbejde.